

Griffiernr.

Not.nr. : GE 66.L3.101001/05-SW2

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 5 JANUARI 2010

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste** kamer, alleenrechtsprekend rechter, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. _____, zaakvoerder, geboren te _____ op _____, wonende te _____,
2. _____ met ondernemingsnummer _____ en met _____ maatschappelijke zetel te _____

VERDACHT VAN :**De eerste en de tweede**

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-4° en -5^oa (en § 3), 146-1° en -2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te _____ ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende _____ aan _____

1. het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd
2. een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval, in casu bouwmaterialen, stenen, pvc-buizen,

HOGER BEROEP :

- op 15 januari 2010 door
- op 15 januari 2010 door het openbaar ministerie tegen

(1^e bekl.) tegen alle beschikkingen

stellingen, werfwagens, een vrachtwagen en ander rollend materiaal

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, in casu respectievelijk als aannemer en als bouwfirma

ten minstens in de periode van 15.2.2005 tot de datum van het bevel tot dagvaarding.

Deze feiten zijn thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.4°, 4.2.1.5°a), 6.1.1.al.1-1° en 6.1.1.al.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

DE PROCEDURE

1. Bij de behandeling van de zaak en de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd op 12 oktober 2009 overgeschreven op het hypotheekkantoor te . Deze dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek. De strafvordering is ontvankelijk (art. 6.2.1. VCRO).

De dagvaarding werd op 20 oktober 2009 ingeschreven in het gemeentelijke vergunningenregister. (art. 6.2.1 VCRO).

De beklaagden werden rechtsgeldig gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van de 21ste kamer van deze rechtbank op 27 oktober 2009.

Bij tussenvonnis werd, met toepassing van art. 2bis van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering advocaat te aangesteld als lasthebber ad hoc om wat betreft de strafvordering te vertegenwoordigen.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar 8 december 2009.

3. Op de openbare terechtzitting van 8 december 2009 aanhoorde de rechtbank :

- de vordering van het openbaar ministerie, ter terechtzitting uitgesproken door substituuut-procureur des Konings;
- de beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester advocaat te die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- de beklaagde-rechtspersoon, vertegenwoordigd door meester advocaat te in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc;
- Het openbaar ministerie bij monde van voornoemd in zijn ongunstig advies nopens de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling:

* * *

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

De tenlasteleggingen

4. De eerste beklaagde is de zaakvoerder van een aannemersbedrijf.

Op 15 februari 2005 stelde de politie vast dat de beklaagde een perceel van 35 op 70 meter, gelegen achter zijn woning heeft opgehoogd en verhard. Dit wordt gebruikt als stapelplaats van bouwmaterialen, materieel, afval...enz.

Volgens het gewestplan ligt het perceel in agrarisch gebied.

5. verklaarde op 15 februari 2005 : *"Ik baat op mijn adres een zelfstandige zaak uit namelijk een bouwfirma genaamd met exploitatie en maatschappelijke zetel op mijn adres. Ik ben de zaakvoerder van en gemachtigd een verklaring af te leggen. De*

gronden (weide) achteraan de woning zijn mijn eigendom. Ik woon alhier sedert 1992. Achteraan de woning is het agrarisch gebied. Gezien mijn werkzaamheden en er nog geen kmo zone voorhanden was in 1992 heb ik op de gronden achteraan de woning een stapelplaats gemaakt voor mijn bouwmaterialen en werktuigen. De stapelplaats werd een klein gedeelte verhard met steenpuin. Rond de stapelplaats heb ik aan twee zijden een groen zone aangebracht. Ik heb thans een aanvraag ingediend voor een stuk grond in de kmo zone te *Wanneer dit in orde ga komen weet ik niet. De gemeente is er volop met bezig. Ik zou graag de toestand zo houden tot ik mijn bedrijf kan verplaatsen naar de kmo zone. Ik handel voor eigen rekening. De stapelplaats heb ikzelf aangelegd".*

6. Hangende de strafvordering werd het terrein hersteld in zijn oorspronkelijke staat. Dat werd op 17 november 2009 door de politie vastgesteld. Het materieel en de bouwmaterialen en de verharding werden verwijderd. Het perceel werd herzaaid met gras.

7. De rechtbank acht de tenlasteleggingen zoals omschreven in de dagvaarding naar voldoening van recht bewezen.

De verzwarende omstandigheid in hoofde van beide beklaagden is eveneens bewezen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid

8. Krachtens artikel 5 Sw., in werking getreden op 2 juli 1999, is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De vennootschap heeft, onder andere, tot doel het uitvoeren van bouwwerken.

De gepleegde misdrijven hebben bijgevolg een intrinsiek verband met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen.

De vennootschap heeft nagelaten een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen wel wetende dat ze deze niet zou verkrijgen.

9. Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de eerste beklagde de verantwoordelijk was. Hij had de beslissingsmacht en nam ook de beslissingen om het misdrijf te plegen.

Hij pleegde de fouten wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij misdrijven pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. Beide beklagden kunnen dus samen worden vervolgd en veroordeeld.

Straftoemeting

10. De rechtbank gaat niet in op de vraag van de eerste beklagde om hem de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen. Niet enkel blijkt uit niets dat zijn maatschappelijke situatie door een veroordeling ernstig in het gedrang zou komen, bovendien zou het geen afdoend signaal zijn om de ernst van de feiten en de noodzaak van de naleving van de stedenbouwwetgeving te doen inzien.

Hij werd bovendien op 27 mei 2005 reeds veroordeeld wegens een bouw misdrijf tot een geldboete van 2.500 euro waarvan 2.000 euro met uitstel.

11. De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

12. Krachtens artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis, § 1, Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

Gelet op de verzwarende omstandigheid zijn de minimumstraffen echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon, en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

13. Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (B.S. 13.08.2009) in werking getreden.

De onderhavige feiten zijn strafbaar gebleven (art.4.2.1.4° en 5° a) en 6.1.1. VCRO).

De straffen zijn dezelfde gebleven.

14. De beklaagden hebben doelbewust het misdrijf gepleegd uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

De misdrijven werden gepleegd in een professioneel kader en met een financieel oogmerk.

De beklaagden hebben hun eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straffen moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

De beklaagden hebben daadwerkelijk economisch voordeel gehaald uit het misdrijf. Het is pas na lange tijd en onder druk van de vervolging dat zij zijn overgegaan tot herstel.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde geldboeten aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komen.

Bij het bepalen van de geldboeten houdt de rechtbank rekening met de omvang van de inbreuken. Nu inmiddels vrijwillig werd overgegaan tot herstel kan een deel van de geldboeten met uitstel worden verleend. Ook dit zal gelden als waarschuwing voor de toekomst.

Nu de feiten niet van aard zijn dat zij gestraft moeten worden met één of meer straffen van meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande

veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet in hoofde van de eerste beklaagde.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met één of meer geldboeten van niet meer dan 120.000 EUR moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een geldboete van meer dan 24.000 EUR in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet in hoofde van de tweede beklaagde.

WAT HET HERSTEL BETREFT

15. Het herstel werd inmiddels uitgevoerd.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

16. Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde feiten past het de overige burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38,40 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek, alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 8, 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten 1 en 2 **SAMEN**, tot een **GELDBOETE van DRIEDUIZEND EURO (3.000,00 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op 16.500 EURO.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van wat betreft **2.500,00 EURO**, gebracht op 13.750 euro, of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden en 15 dagen, van de uitgesproken **GELDBOETE** van 3.000,00 EURO zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

* * *

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten 1 en 2 **SAMEN**, tot een **GELDBOETE** van **VIJFDUIZEND EURO (5.000,00 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op 27.500 EURO.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van wat betreft **VIJFDUIZEND EURO**, gebracht op 22.000 euro van de wegens de feiten uitgesproken **GELDBOETE** van **VIJFDUIZEND EURO** zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een geldboete van 1.000 EUR zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat _____ verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt _____ eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 65,12 EUR.

Veroordeelt de beklaagden **HOOFDELIJK** tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **65,12 EUR**.

Wat betreft de HERSTELVORDERING

Zegt dat er geen reden meer is om nog het herstel te bevelen

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **VIJF JANUARI TWEEDUIZEND EN TIEN**.

Aanwezig :

- _____ ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter
- _____ substituut-Procureur des Konings;
- _____ griffier.